

*De consilio bono.  
De consilio malo.  
De consolatione.*

meis q̄ a cōgnatis m̄i sunt fmi carnē  
Itor a iocū. ix.

Item ad galathas. iij. filii mei  
que sitis parturio.  
De consilio bono.

Regi loth dederūt bonum  
consilium ut de sodomis egi-  
ret et genecos educeret post  
tergum non respiceret sed in monte  
se abscondere qui genecos et qui fili-  
as eius erant accepturi educere vo-  
luit et ipi noluerunt et ideo cū sodo-  
mīs perierunt vxor eius respiciens  
retroversa ē in seatiā salis ipe loth  
quia nō statim secunduū consiliū ange-  
li in monte ascendit cum p̄p̄is filia-  
bus peccauit. Genesis. xix.

Studen bonū consilium fratribus  
dedit ut ioseph pater suoredderent  
sed illi nō acquieuerūt. Ge. xxxvij.

Roboam filius salomonis noluit  
consilio senum obedire sed cōsilio iu-  
uenum ideo magnam partem popu-  
li amisit. iij. Regū. xij.

Danū consilium dedit achior holo-  
ferni q̄d ille contempfit et post pau-  
lulum occasus inuenitur. Judith. v.

Consiliū bonū placeat tibi et pec-  
cata tua elemosinis redime dixit do-  
minus per daniēlem ad nabuchodo-  
nosor qui non acquieuit et in bestia  
mutatus ē. Danielis. iij.

De consilio malo.

Da dedit viro suo de ligno  
vento q̄si cōsulendo vel sua-  
dendo q̄ comederet. Ge. ij.

Balaā doauit balach quomodo p̄  
mulieres possit filios israhel ad pec-  
catum trahere et sic eos cōtra dñm  
prouocare. Num. xij. xxiij.

Filij amon male consuluerūt regi  
suo ut dehonestaret nuncios dauid  
ij. Regum. p.

Jonadab nepos dauid malū con-  
siliū dedit amon ut sororem suam  
desloraret. ij. Regū. xij.

Malū cōsiliū dedit achitosef ab-  
solon. ij. Regū. xv.

Vxor Job stultū consilium sibi de-  
dit sed ipse nō acquieuit. Job. ij.

Sapiētes consiliarij pharaonis de-  
derūt ei cōsiliū insipiens p̄saie. xij.

Iniquū consilium dedit herodias  
filie sue. Math. xxiij. et Marc. vi.

Nota in actib⁹ q̄ mala cōsilia da-  
ta sunt contra paulum.

De consolatione.

Osc̄p̄ abraham ad mandatū  
dñi de terra sua egressus ē  
ipe omnipotens dñs multis  
reuelationibus ipsum consolatus est  
Genesis. xij. xij. xvij. xvij.

Fugit iacob a facie patris et sup  
lapidem dormiens consolationē ma-  
gnā tribuit. Genesis. xxvij.

Apparuit dñs moyse epulanti et  
oues soceri pascens. Exo. ij.

Filijs israhel pluit manna i deserte  
to. Exodi. xvi.

Itē carnes et aquam miraculose  
eis tribuit. Exo. xvij. xxi.

Dixit dñs Josue nō dimittam nec  
relinquam te confortare et esto robu-  
stus. Josue. i.

Precepit domin⁹ coruis ut bis in  
die panē et carnes portarent helye  
ij. Regum. xvij.

Itē postea misit ei fugienti a facie  
iesabel angelū suū de deserto.

Efficitur consolatus est dñs eze-  
chiam per prophetam suū et per

angelus occidit de e p̄dāti regis a  
ficioū. iij. Regū. xix.

Populū isrl̄ i angustia et timore  
existēte de holoferne p manū iudith  
cōsolat⁹ ē. Judith. viij.

Itē cōsolat⁹ ē popul⁹ iudayus p  
hester. hester. viij.

Angel⁹ dñi descendit cū maria et  
socijs ei⁹ i fornacē. Danielis. iij.

Itē daniel cōsolat⁹ ē primo p āge  
lū q̄ ora leonū cōcluit postea p aba  
cuc quē angel⁹ de iudea in caldeā  
portavit sup laam ubi erat daniel.  
Danielis. vi.

Item susānam de morte liberauit  
Danielis. xij.

De consolatione facta machabais  
habet machabeorū in multis locis.  
Paulus. ij. Corintheorū. i. dixit si  
aut habūdant passiones xpi in nob  
ita et per xristum habundat cōsō  
lacio nostra.

Item ibidem. vij. habetur. Neple  
tus sū cōsolatione quā superhabun  
dat gaudium in omni tribulacione  
mea. ij. Corintheorū. i.

Itē bñdictus pater dñi q̄ p̄tā  
dñs de carcere liberauit. Actū. xi.

Paulo et syla cōsolacio dñi i carcē  
laudañ deū subito de nocte fāis est  
terre mot⁹ et apta sūt hostia et viāla  
vniuersū. Actū. xv.

Dixit dñs nocte paulo cū cōthi  
predicaret noli timere sed loquere et  
ne taceas ego tecum sum ut nemo no  
teat tibi. Actū. xvij.

Cum paulus esset in custodia li  
he clausus ait ei de⁹ conscans. esto  
paulus q̄. Actū. xxij.

### De correctione.

Ora p̄tē p̄ximū et te p̄  
hendere opus est misericor  
die. Unde abraham postq̄  
iurauerat abymelech statim increpa  
uit eum. Genesis. xxi.

Caritatie compescuit abraham  
iurgū qd̄ erat inter pastores loth  
Genesis. xij.

Loth benigne sodomitas increpa  
uit sed illi nō acq̄ueuit Gen. xix.

Moyse hebreū inuariantem be  
nigne corripuit s; ille p malo habu  
it. Exodi. ij.

Increpādo ionathas maliciā saul  
p̄is sui cōi dauid i p̄cipio aliquā  
tūlū eū tpauit. i. Regū. xix.

Volēs abigail viū suū nabal sup  
duricia sua quā exhibebat seruis da  
uid corripit tēp⁹ oportanū expecta  
uit vt. i. Regū. xv.

Abner bene arguit asael q̄ eū ni  
mis irgendo persequabatur sed ille  
audire cōtēpsit et ideo occisus est ab  
eo. ij. Regū. ij.

Mathā p̄phetā hūiliter et discrete  
dauid de adulterio et homicidio argu  
ebat. ij. Regū. xij.

Daniel discrete arguit regem bal  
thasar per exemplū patris sui et ille  
patienter audiuit licet contra eum  
eēt et postea danielē multū honora  
uit. Danielis. v.

Verā et p̄cām regulā dedit xp̄s  
corripedi fr̄em dices petro Si pecca  
uerit in te frater tuus.

Mathei. xvij.

Petr⁹ iudeos discipul̄tes aēguit  
et ad fidē cōuertit. Actū. ij. et. iij.

Stephan⁹ in consilio iudecū epi  
strens ipsos confidenter increpauit.  
Actū. vi.

Paulus magū intiens q̄ p̄cōsulē